

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

4. Jasiński Franciszek s. Ignacego, 5. Knapik Kazimierz s. Stanisława, 6. Mackowiak Józef s. Wojciecha.

6. Stanisława, 9. Sledziński Roman s. Leona, 10. Włodarczyk Krzysztof s. Jana, 11. Zganiacz Zdzisław s. Ignacego, 12. Zywiem Jan s. Antoniego.

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

7. Kotarba Leopold s. Piotra, 8. Kurzajewski Tadeusz

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *M. Rybicki*

110

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 21 grudnia 1954 r.

nr 0/976a.

Odnaczeni zostają

MEDALEM 10-LECIA POLSKI LUDOWEJ

pośmiertnie

1. Nałkowska Zofia c. Wacława, 2. Solski Ludwik.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *M. Rybicki*

111

ZARZĄDZENIE Nr 27 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 1 lutego 1955 r.

w sprawie stosowania w 1955 r. przy kosztorysowaniu i rozliczaniu robót budowlano-montażowych mnożników przeliczeniowych na ceny bieżące 1953 r. (M-53).

Na podstawie § 4 uchwały nr 380 Prezydium Rządu z dnia 23 maja 1953 r. w sprawie opracowywania i zatwierdzania cenników oraz katalogów norm kosztorysowych na roboty budowlano-montażowe zarządza się, co następuje:

§ 1. Mnożniki przeliczeniowe na ceny bieżące 1953 r. (M-53), wymienione w instrukcji stanowiącej załącznik nr 2 do zarządzenia nr 29 Prezesa Rady Ministrów z dnia

26 lutego 1954 r. (Monitor Polski Nr A-23, poz. 378), zachowują swą ważność w odniesieniu do kosztorysowania i rozliczeń w 1955 r. jako mnożniki przeliczeniowe na ceny bieżące 1955 r.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. *St. Jędrzychowski*

112

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 28 stycznia 1955 r.

w sprawie zaliczania kosztów wydziałowych i ogólnofabrycznych do kosztów własnych wyrobów metalowych wytwarzanych w ramach produkcji ubocznej.

Na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 23, poz. 190 z późniejszymi zmianami) oraz w związku z § 17 uchwały nr 352 Rady Ministrów z dnia 29 maja 1954 r. w sprawie uruchamiania oddziałów produkcji artykułów powszechnego użytku z odpadów w kluczowych przedsiębiorstwach gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr A-59, poz. 791) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zakładach produkcyjnych, w których produkcja uboczna prowadzona jest w wyodrębnionych oddziałach (w specjalnie do tego celu przeznaczonych pomieszczeniach), do kosztów własnych wytwarzanych artykułów metalowych powszechnego użytku zalicza się:

1) koszty wydziałowe — w wysokości rzeczywiście poniesionych w tych oddziałach kosztów ruchu maszyn i urządzeń produkcyjnych oraz kosztów ogólnowydziałowych,

2) narzut na pokrycie kosztów ogólnofabrycznych w wysokości 70% kosztów robocizny bezpośredniej (łącznie z narzutami na tę robociznę) obejmującej płace podstawowe i uzupełniające, jeżeli procentowy narzut kosztów ogólnofabrycznych (liczony tą samą metodą) zaliczanych do produkcji podstawowej jest wyższy lub równy; w przypadku gdy procentowy narzut kosztów ogólnofabrycznych zaliczanych do produkcji podstawowej kształtuje się poniżej 70%, narzut na pokrycie kosztów ogólnofabrycznych produkcji ubocznej ustala się w tej samej wysokości co przy produkcji podstawowej.

§ 2. W zakładach produkcyjnych, w których produkcja uboczna prowadzona jest przejściowo za zgodą właściwego ministra w ramach istniejącego oddziału produkcyjnego na wydzielonej odrębnej grupie produkcyjnej maszyn i urządzeń lub w drodze wykorzystania mocy produkcyjnej maszyn i urządzeń służących do produkcji pod-

stawowej, do kosztów własnych artykułów metalowych powszechnego użytku zalicza się:

- 1) narzut na pokrycie kosztów wydziałowych — w wysokości 100% kosztów robocizny bezpośredniej (łącznie z narzutami na tę robociznę) obejmującej płace podstawowe i uzupełniające, jeżeli procentowy narzut kosztów wydziałowych (liczony tą samą metodą) zaliczanych do produkcji podstawowej jest wyższy lub równy; w przypadku gdy procentowy narzut kosztów wydziałowych zaliczanych do produkcji podstawowej kształtuje się poniżej 100%, narzut na

pokrycie kosztów wydziałowych produkcji ubocznej ustala się w tej samej wysokości, co przy produkcji podstawowej;

- 2) narzut na pokrycie kosztów ogólnofabrycznych — w wysokości i w sposób podany w § 1 pkt 2.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: E. Szyr

113

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 28 stycznia 1955 r.

w sprawie trybu rozdziału materiałów przeznaczonych na zaopatrzenie zakładów usługowych prowadzonych przez jednostki gospodarki społecznej i indywidualnych rzemieślników.

Na podstawie § 3 pkt 17 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1949 r. Nr 26, poz. 190 i Nr 61, poz. 478 oraz z 1950 r. Nr 22, poz. 188) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Handlu Wewnętrznego oraz Przemysłu Drobego i Rzemiosła oraz z Zarządem Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy, co następuje:

§ 1. 1. Minister Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Drobego i Rzemiosła oraz Zarządem Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy rozdziela materiały przeznaczone na zaopatrzenie zakładów usługowych, wymienione w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia, zwane dalej „materiałami”, między województwa i zawiadamia wojewódzkie komisje planowania gospodarczego o ilości materiałów przeznaczonej dla poszczególnych województw.

2. Przez zakłady usługowe należy rozumieć zakłady świadczące usługi na rzecz ludności, prowadzone przez:

- 1) przedsiębiorstwa państwowego przemysłu terenowego,
- 2) spółdzielnie pracy i spółdzielnie pomocnicze,
- 3) indywidualnych rzemieślników.

§ 2. Ilekroć mowa jest o województwie, należy przez to rozumieć również m. st. Warszawę i m. Łódź, a ilekroć jest mowa o wojewódzkich komisjach planowania gospodarczego (WKPG), należy przez to rozumieć również miejskie komisje planowania gospodarczego w m. st. Warszawie i m. Łodzi.

§ 3. 1. Zapotrzebowania na materiały składają wojewódzkim komisjom planowania gospodarczego:

- 1) wojewódzkie zarządy przemysłu terenowego — w zakresie potrzeb przedsiębiorstw państwowego przemysłu terenowego,
- 2) wojewódzkie związki spółdzielni pracy — w zakresie potrzeb spółdzielni pracy i zakładów własnych spółdzielni pomocniczych,
- 3) izby rzemieślnicze w porozumieniu z wojewódzkimi związkami spółdzielni pracy — w zakresie potrzeb rzemieślników indywidualnych, zrzeszonych i nie zrzeszonych w spółdzielniach pomocniczych.

2. Zapotrzebowania powinny być sporządzone według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia i zgłoszone na 90 dni przed początkiem każdego kwartału.

§ 4. Na podstawie zapotrzebowań, o których mowa w § 3, WKPG po zasięgnięciu opinii wydziału przemysłu i wydziału handlu sporządzają rozdzielniki na jednostki zgłaszające zapotrzebowania (§ 3 ust. 1) z podziałem na powiaty i jednostki rozprowadzające materiały i powiadomiamy o ilościach przyznanych materiałów jednostki zgłaszające zapotrzebowania, jak również jednostki rozprowadzające materiały na 75 dni przed początkiem kwartału.

§ 5. 1. Jednostki zgłaszające zapotrzebowania rozdzielają przydzielone materiały między odbiorców objętych zapotrzebowaniami.

2. Sposób rozdziału przez izby rzemieślnicze materiałów przeznaczonych dla indywidualnych rzemieślników określi Minister Przemysłu Drobego i Rzemiosła w porozumieniu z Zarządem Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy.

3. Ilości przyznane poszczególnemu odbiorcy powinny być wpisane do jego książki zakupów.

§ 6. 1. Książki zakupów dla przedsiębiorstw państwowego przemysłu terenowego, spółdzielni pracy i spółdzielni pomocniczych wydaje jednostka zgłaszająca zapotrzebowanie (§ 3 ust. 1 pkt 1 i 2), a dla indywidualnych rzemieślników — organizacja rzemieślnicza, określona przez Ministra Przemysłu Drobego i Rzemiosła.

2. Książka zakupów powinna być przesnurowana i opatrzona pieczęcią jednostki wydającej książkę, a strony jej ponumerowane. Wzór książki stanowi załącznik nr 3 do zarządzenia.

§ 7. 1. Wpisy do książki uprawniają posiadacza do nabywania materiałów w przeznaczonych do tego celu punktach sprzedaży w granicach ilości określonej wpisem. Zakupy mogą być dokonywane częściowo.

2. Punkty sprzedaży potwierdzają w książce zakupów sprzedaż materiałów i wystawiają na każdy zakup fakturę.

§ 8. Minister Handlu Wewnętrznego określi organizację punktów sprzedaży materiałów.